



EUROPOS SĄJUNGA

EUROPOS PARLAMENTAS

TARYBA

**Strasbūras, 2025 m. gegužės 7 d.
(OR. en)**

**2018/0198(COD)
LEX 2441**

PE-CONS 10/25

**COH 48
CADREFIN 32
CODEC 454**

**EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS DĖL PASIENIO REGIONŲ
VYSTYMOSI IR AUGIMO PRIEMONĖS (BRIDGEforEU)**

**EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS
REGLAMENTAS (ES) 2025/...**

2025 m. gegužės 7 d.

dėl pasienio regionų vystymosi ir augimo priemonės (BRIDGEforEU)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 175 straipsnio trečią pastraipą,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomones¹,

atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomones²,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros³,

¹ OL C 440, 2018 12 6, p. 124 ir OL C, C/2024/4060, 2024 7 12, ELI:
<http://data.europa.eu/eli/C/2024/4060/oj>.

² OL C 86, 2019 3 7, p. 165 ir OL C, C/2023/1326, 2023 12 22, ELI:
<http://data.europa.eu/eli/C/2023/1326/oj>.

³ 2019 m. vasario 14 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2025 m. kovo 24 d. Tarybos pozicija, priimta per pirmąjį svarstymą (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje). ... m. ... d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

kadangi:

- (1) siekiant Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 174 straipsnyje nurodytų tikslų, SESV 175 straipsnio trečioje pastraipoje numatyta galimybė imtis konkrečių veiksmų, nesusijusių su fondais, nurodytais SESV 175 straipsnio pirmoje pastraipoje. Be to, SESV 174 straipsnyje nurodytų tikslų padeda siekti teritorinis bendradarbiavimas. Todėl tikslinga patvirtinti priemones, kurios yra būtinos siekiant pagerinti teritorinio bendradarbiavimo veiksmų įgyvendinimo sąlygas;
- (2) SESV 174 straipsnio trečioje pastraipoje pripažįstama, kad tarpvalstybiniai regionai patiria tam tikrų sunkumų, ir nustatoma, kad itin daug dėmesio šiems regionams Sąjunga turi skirti plėtodama ir vykdydama veiklą, padedančią stiprinti Sąjungos ekonominę, socialinę ir teritorinę sanglaudą;

- (3) 2017 m. rugsėjo 20 d. Komisijos komunikate „Ekonomikos augimo ir sanglaudos skatinimas ES pasienio regionuose“ pripažįstama iki šiol padaryta pažanga pertvarkant tokius regionus iš savo pobūdžiu pirmiausia periferinių vietovių į vietas, kuriose užtikrinamas ekonomikos augimas ir perspektyvos, tačiau taip pat atkreipiamas dėmesys į tuose regionuose vis dar esamas teisinės ir kitos kliūtis, visų pirma kliūtis, susijusias su sveikatos priežiūros paslaugomis, darbo reglamentavimu, mokesčiais bei verslo plėtra, ir kliūtis, susijusias su nacionalinių teisinių sistemų ir administracinės kultūros skirtumais. Kad būtų pašalintos kai kurios administracinės ir teisinės kliūtys, trukdančios veiksmingai bendradarbiauti, nepakanka nei Europos teritorinio bendradarbiavimo finansavimo, teikiamo visų pirma pagal INTERREG programas, nustatytas pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2021/1059⁴, nei institucinės paramos bendradarbiavimui, kurią teikia Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1082/2006⁵ įsteigtos Europos teritorinio bendradarbiavimo grupės (ETBG) arba kuri yra teikiama įgyvendinant 2018 m. Komisijos pradėtą iniciatyvą „b-solutions“;

⁴ 2021 m. birželio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2021/1059 dėl konkrečių nuostatų, taikomų siekiant Europos teritorinio bendradarbiavimo tikslo (INTERREG), kuris remiamas Europos regioninės plėtros fondo ir išorės finansavimo priemonių lėšomis (OL L 231, 2021 6 30, p. 94, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1059/oj>).

⁵ 2006 m. liepos 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1082/2006 dėl Europos teritorinio bendradarbiavimo grupės (ETBG) (OL L 210, 2006 7 31, p. 19, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2006/1082/oj>).

- (4) kyla pavojus, kad tarpvalstybiniai regionai per krizę patirs neproporcingą poveikį. Neigiamas ekonominis poveikis tarpvalstybiniams regionams per COVID-19 pandemiją dėl su sienomis susijusių priemonių, kurių ėmėsi valstybės narės, buvo daugiau nei dvigubai didesnis už vidutinį poveikį visiems Sąjungos regionams, kiek tai susiję su BVP nuostoliu. Ta patirtis sustiprina poreikį numatyti priemones su tarpvalstybinėmis kliūtimis susijusioms problemoms spręsti;
- (5) valstybėms narėms vienoms sunku spręsti su teisinio ar administracinio pobūdžio kliūtimis ir neatitikimais, kylančiais prie Sąjungos vidaus sienų ir galinčiais pakenkti tarpvalstybinei sąveikai ir tarpvalstybinių regionų vystymuisi, susijusias problemas. Todėl turėtų būti sudarytos palankesnės sąlygos rasti būdą toms kliūtims pašalinti, Sąjungos lygmeniu išbandant aiškią ir visapusišką sistemą, pagal kurią valstybės narės galėtų bendradarbiauti ir koordinuoti savo pastangas. Naudotis šiuo reglamentu nustatyta sistema valstybėms narėms turėtų būti neprivaloma;
- (6) jei valstybės narės nusprendžia ta sistema naudotis, joms turėtų būti privaloma laikytis bendrų standartų;

- (7) Europos Parlamento tyrimų tarnybos atliktame atitinkamame Europos pridėtinės vertės vertinimo tyrime įvertinus 2014–2019 m. laikotarpio duomenis nustatyta, kad tarpvalstybinių kliūčių šalinimas būtų labai naudingas NUTS 3 lygio pasienio regionams ir visai Sąjungos ekonomikai. Konkrečiau, visa bendrosios pridėtinės vertės (BPV) nauda, gaunama pašalinus visas teisines ir administracines kliūtis, sudarytų apie 457 mlrd. EUR per metus, t. y. 3,8 % visos 2019 m. ES BPV. Pašalinus 20 % tarpvalstybinių kliūčių visiems pasienio regionams, visa BPV nauda sudarytų 123 mlrd. EUR per metus, t. y. apie 1 % visos 2019 m. ES BPV, taip pat užimtumo nauda – 1 mln. darbo vietų, o tai atitinka apie 0,5 % viso užimtumo Sąjungos lygmeniu;
- (8) nors tam tikruose Sąjungos regionuose tarpvyriausybiniu, nacionaliniu, regioniniu ir vietos lygmenimis jau yra keletas teisinių priemonių tarpvalstybinėms kliūtims šalinti, jos neapima visų Sąjungos pasienio regionų ir jomis nebūtinai nuosekliai sprendžiami klausimai, susiję su teritorinės sanglaudos plėtojimu ir stiprinimu. Šiuo reglamentu esamos priemonės yra papildomos, remiantis papildoma pagal Sąjungos teisę nustatyta sistema, kuri apima tarpvalstybinio bendradarbiavimo palengvinimo priemonę;

- (9) kad būtų lengviau tvarkyti su tarpvalstybinėmis kliūtimis susijusias bylas, šią sistemą taikyti nusprendusios valstybės narės turėtų įsteigti vieną ar daugiau tarpvalstybinio koordinavimo punktų, apimančių vieną ar daugiau tų valstybių narių pasienio regionų. Tokie tarpvalstybinio koordinavimo punktai turėtų būti atsakingi už tarpvalstybinių bylų gavimą ir iniciatorių informavimą. Tarpvalstybinio koordinavimo punktai turėtų palaikyti ryšius su Komisija ir remti jos koordinavimo vaidmenį. Valstybės narės pagal savo teisinę, administracinę ir institucinę sistemą turėtų nuspręsti, ar tarpvalstybinio koordinavimo punktui turėtų būti pavestos papildomos užduotys, pavyzdžiui, tarpvalstybinių bylų vertinimas, ar tas užduotis turėtų vykdyti kompetentinga institucija;
- (10) jei valstybė narė tarpvalstybinio koordinavimo punkto neįsteigia, ji Komisijai turėtų pateikti informaciją apie atitinkamą instituciją. Turėtų būti įmanoma su ta atitinkama institucija susisiekti, o ji turėtų galėti gauti informaciją iš kaimyninės valstybės narės tarpvalstybinio koordinavimo punkto, nagrinėjančio tarpvalstybinę bylą. Jei tarpvalstybinę bylą nagrinėjantis kaimyninės valstybės narės tarpvalstybinio koordinavimo punktas susisiektų su atitinkama institucija arba jei ta institucija gauna informacijos iš tokio tarpvalstybinio koordinavimo punkto, tuo pagrindu tai atitinkamai institucijai neturėtų būti nustatyta pareiga pagal šį reglamentą pašalinti tarpvalstybinę kliūtį. Visų pirma neturėtų būti reikalaujama, kad ta institucija bylą išnagrinėtų ar pateiktų atsakymą iniciatoriui;

- (11) siekiant remti tarpvalstybinio koordinavimo punktų steigimą, valstybės narės gali nuspręsti skirti Europos regioninės plėtros fondo išteklius pagal INTERREG programas laikantis Reglamento (ES) 2021/1059 14 straipsnio 4 dalies b punkto ir atitinkamai Europos regioninės plėtros fondo arba Sanglaudos fondo išteklius pagal investicijų į darbo vietų kūrimą ir ekonomikos augimą tikslą laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2021/1058⁶ 3 straipsnio 4 dalies c punkto;
- (12) taikant šį reglamentą neturėtų būti daroma poveikio nacionalinės teisės ar tarp valstybių narių sudaromų tarptautinių susitarimų, kuriuose numatytos lygiavertės procedūros, taikymui;
- (13) nepaisant to, kad jūrų pasienio regionai savo pobūdžiu skiriasi nuo sausumos pasienio regionų, dėl labiau ribotų tarpvalstybinės sąveikos galimybių šis reglamentas turėtų būti taikomas ir jūrų pasienio regionams. Jeigu valstybė narė su kitomis valstybėmis narėmis turi tiek sausumos, tiek jūrų sienas ir nusprendžia įsteigti vieną ar daugiau tarpvalstybinio koordinavimo punktų, tuomet neturėtų būti reikalaujama, kad ta valstybė narė įsteigtų tarpvalstybinio koordinavimo punktą savo jūrų sienai su kita valstybe nare. Neturėtų būti reikalaujama, kad valstybės narės, su kitomis valstybėmis narėmis turinčios tik jūrų sienas, įsteigtų tarpvalstybinio koordinavimo punktą arba pateiktų Komisijai informaciją apie atitinkamą instituciją ar bet kokią informaciją, kurios reikalaujama pagal priedą;

⁶ 2021 m. birželio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2021/1058 dėl Europos regioninės plėtros fondo ir Sanglaudos fondo (OL L 231, 2021 6 30, p. 60, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1058/oj>).

- (14) nors šis reglamentas netaikomas tarpvalstybinėms kliūtims valstybių narių ir trečiųjų valstybių pasienio regionuose, valstybės narės turėtų turėti galimybę pagal nacionalinę teisę sukurti lygiavertes procedūrines sistemas teisinėms ir administracinėms tarpvalstybinėms kliūtims nustatyti ir šalinti bendradarbiaujant su trečiosiomis valstybėmis;
- (15) Sąjungos lygmeniu yra keletas neteisminių priemonių, skirtų Sąjungos teisei stebėti ir jos vykdymui užtikrinti, įskaitant visų pirma su bendrąja rinka susijusias priemones, pavyzdžiui, SOLVIT⁷. Šiuo reglamentu neturėtų būti daroma poveikio tokioms priemonėms. Šiame reglamente numatyta sistema turėtų būti taikoma tik tarpvalstybinėms kliūtims, kylančioms dėl teisėkūros ar administracinių nuostatų ar praktikos, įskaitant tas nuostatas ar praktiką, kuriomis tinkamai, bet skirtingai taikoma Sąjungos teisė ir kurios potencialiai gali netyčia trukdyti tarpvalstybinių viešųjų paslaugų ar infrastruktūros planavimui ar įgyvendinimui. Bylos, susijusios su valstybės narės valdžios institucijos potencialiai padarysimu Sąjungos teisės pažeidimu, neturėtų būti nagrinėjamos pagal šiame reglamente numatytą sistemą. Šis reglamentas taip pat nedaro poveikio socialinės apsaugos ir mokesčių koordinavimo mechanizmams;

⁷ 2013 m. rugsėjo 17 d. Komisijos rekomendacija 2013/461/ES dėl SOLVIT principų (OL L 249, 2013 9 19, p. 10, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2013/461/oj>).

- (16) siekiant nustatyti galimas tarpvalstybines kliūtis, kurios patenka į šio reglamento taikymo sritį, būtina apibrėžti atvejus, kurie laikomi tarpvalstybine sąveika. Todėl šis reglamentas turėtų būti taikomas tarpvalstybinės veiklos infrastruktūrai arba tarpvalstybinėms viešosioms paslaugoms. Tarpvalstybinei veiklai reikalingai infrastruktūrai poveikį gali daryti tarpvalstybinės kliūtys, pavyzdžiui, esami skirtingi techniniai standartai, taikomi pastatams ar transporto priemonėms, įskaitant susijusią įrangą. Tarpvalstybinės viešosios paslaugos yra teikiamos ilgą laikotarpį ir jomis siekiama teikti naudą plačiajai visuomenei arba konkrečiai tikslinei grupei pasienio regione, kuriame paslauga teikiama, taip pagerinant gyvenimo sąlygas ir teritorinę sanglaudą tuose regionuose;
- (17) tarpvalstybinę bylą turėtų pateikti iniciatorius – subjektas, kuris gali būti privatus arba viešas. Siekiant sudaryti palankesnes sąlygas tarpvalstybinių bylų nagrinėjimui ir sukurti nacionalinių įstaigų, gebančių palaikyti tarpusavio ryšius įgyvendinant šį reglamentą, tinklą, valstybės narės turėtų galėti įsteigti vieną ar daugiau tarpvalstybinio koordinavimo punktų nacionaliniu ar regioniniu lygmeniu. Dviem ar daugiau kaimyninių valstybių narių taip pat turėtų būti leidžiama įsteigti bendrą tarpvalstybinio koordinavimo punktą, kuriam priklausytų kompetencija dėl vieno ar kelių jų tarpvalstybinių regionų;

- (18) valstybė narė turėtų turėti galimybę įsteigti tarpvalstybinio koordinavimo punktą kaip esamos institucijos, viešosios teisės subjekto ar nuolatinio subjekto dalį, neatsižvelgiant į tai, ar ta institucija, viešosios teisės subjektas ar nuolatinis subjektas turi juridinio asmens statusą, visų pirma patikėdama jai ar jam tarpvalstybinio koordinavimo punkto užduotis, arba kaip specialią instituciją, viešosios teisės subjektą ar nuolatinį subjektą. Tokios institucijos, viešosios teisės subjektai ir nuolatiniai subjektai galėtų, pavyzdžiui, būti tarpvalstybinio bendradarbiavimo komitetai ar komisijos, įsteigti pagal dvišalio bendradarbiavimo arba draugystės sutartis; tarpvyriausybės tarpvalstybinio bendradarbiavimo komisijos arba jų sekretoriatai; tarybos, sekretoriatai ar generaliniai sekretoriatai, įsteigti pagal daugiašalius bendradarbiavimo susitarimus; nacionaliniai koordinavimo biurai, nacionaliniai centrai ar kontaktiniai punktai arba panašios struktūros, įsteigtos pagal kitų sektorių Europos politiką; INTERREG programos institucijos ir ETBG;

- (19) siekiant sukurti tarpvalstybinių bylų nagrinėjimo sistemą, kuri būtų bendra visiems tarpvalstybinio koordinavimo punktam, būtina apibrėžti užduotis, kurias turėtų atlikti kiekvienas tarpvalstybinio koordinavimo punktas. Tarpvalstybinio koordinavimo punktas turėtų atlikti iniciatoriams skirto vieno langelio principu veikiančio centro funkcijas ir būti vieninteliu kontaktiniu punktu iniciatoriui. Valstybės narės turėtų užtikrinti, kad tarpvalstybinio koordinavimo punktų kontaktinė informacija būtų viešai prieinama, matoma ir pasiekama. Siekiant sudaryti sąlygas tolesniems veiksams, susijusiems su tarpvalstybinių bylų nagrinėjimo rezultatais, ir padidinti tarpvalstybinių kliūčių šalinimo skaidrumą, tarpvalstybinio koordinavimo punktai taip pat turėtų būti atsakingi už informacijos teikimą Komisijai. Be to, šiame reglamente turėtų būti nustatytos pareigos, susijusios su koordinavimu, bendradarbiavimu ir keitimusi informacija tarp skirtingų tarpvalstybinio koordinavimo punktų vienoje valstybėje narėje ir tarp kaimyninių valstybių narių tarpvalstybinio koordinavimo punktų;
- (20) iniciatorius turėtų galėti pateikti tarpvalstybinę bylą tik tuo atveju, jei kliūtis yra susijusi su siena, dėl kurios įsteigtas bent vienas tarpvalstybinio koordinavimo punktas. Tarpvalstybinę bylą iniciatorius turėtų pateikti tik vieną kartą. Kai kitas iniciatorius kitoje valstybėje narėje taip pat pateikia tarpvalstybinę bylą, susijusią su ta pačia tarpvalstybine kliūtimi, tų valstybių narių tarpvalstybinio koordinavimo punktai turėtų palaikyti tarpusavio ryšius, kad būtų išvengta lygiagrečių procedūrų dėl tos pačios tarpvalstybinės kliūties;
- (21) dėl taikytinos nacionalinės teisės sudėtingumo gali būti sunku identifikuoti konkrečią nuostatą, kuri sudaro tarpvalstybinę kliūtį. Todėl, remiantis patirtimi, įgyta įgyvendinant iniciatyvą „b-solutions“, iniciatorius turėtų tik apibūdinti situaciją ir spręstiną problemą;

- (22) siekiant sukurti procedūrinę sistemą, kuria tarpvalstybinės bylos iniciatoriui būtų užtikrintas teisinis tikrumas, tarpvalstybinio koordinavimo punktas turėtų įvertinti tarpvalstybinę bylą ir atsakyti iniciatoriui per pagrįstą laikotarpį, kuris paprastai turėtų būti nustatytas pagal nacionalinę teisę. Tais atvejais, kai standartinis atsakymo į panašų prašymą terminas nacionalinėje teisėje nėra numatytas, šiame reglamente turėtų būti numatyti tinkami terminai. Tie terminai turėtų prasidėti nuo tarpvalstybinės bylos arba peržiūrėtos tarpvalstybinės bylos gavimo dienos, įskaitant atvejus, kai byla buvo gauta perdavus bylą iš kito tarpvalstybinio koordinavimo punkto arba kompetentingos institucijos;
- (23) išanalizavus tarpvalstybinę bylą galėtų būti padaryta išvada, kad tarpvalstybinės kliūtis nėra. Tokiu atveju tarpvalstybinė byla turėtų būti uždaryta;
- (24) patvirtinus, kad esama tarpvalstybinės kliūtis, valstybės narės turėtų galėti savo nuožiūra pasirinkti tinkamą priemonę tarpvalstybinei kliūčiai atitinkamame tarpvalstybiniame regione pašalinti. Tuo tikslu valstybės narės turėtų turėti galimybę remtis bet kokiais galiojančiais tarptautiniais susitarimais ar kitomis procedūromis, taikomomis pagal atitinkamos valstybės narės teisę. Jei valstybė narė mano, kad turimos priemonės pašalinti tarpvalstybinės kliūtis neleidžia, jai turėtų būti leidžiama tuo tikslu sukurti *ad hoc* mechanizmus. Tai turėtų būti įmanoma padaryti arba individualiai arba, jei būtina ir susitarta, kartu su kaimynine valstybe nare. Valstybės narės turėtų nurodyti vertinimo veiksmų, kurių imtasi, priežastis ir nurodyti galimas teisių gynimo galimybes, be kita ko, tais atvejais, kai jos padaro išvadą, kad tarpvalstybinėje byloje nustatyta tariama kliūtis nepatenka į šio reglamento taikymo sritį;

- (25) be to, tarpvalstybinio koordinavimo punktas arba kompetentinga institucija turėtų turėti galimybę naudotis tarpvalstybinio bendradarbiavimo palengvinimo priemone. Kadangi procedūros rezultatai gali šiek tiek skirtis, priklausomai nuo to, ar galimos tarpvalstybinės kliūtys pobūdis yra administracinis ar teisėkūros, į tai turėtų būti atsižvelgiama tarpvalstybinio bendradarbiavimo palengvinimo priemone. Jei tarpvalstybinio koordinavimo punktas arba kompetentinga institucija nusprendžia nustatytą tarpvalstybinę kliūtį pašalinti taikant tarpvalstybinio bendradarbiavimo palengvinimo priemonę, galėtų prireikti koordinuoti veiksmus su kaimynine valstybe narė. Kai abi – tiek atitinkama valstybė narė, tiek kaimyninė valstybė narė – yra pasirengusios pradėti būtiną teisėkūros procedūrą arba pakeisti savo administracines nuostatas ar praktiką, toks koordinavimas gali vykti iš atitinkamų valstybių narių kompetentingų institucijų bei tarpvalstybinio koordinavimo punktų atstovų sudaryto jungtinio komiteto forma;
- (26) siekiant sukurti veiksmingą procedūrinę tarpvalstybinių bylų nagrinėjimo sistemą, šiame reglamente turėtų būti nustatyti esminiai procedūriniai etapai, nesvarbu, ar kliūtis būtų administracinio, ar teisėkūros pobūdžio. Dėl to, kad kaimyninėse valstybėse narėse esama skirtingų teisinių sistemų, tarpvalstybinė kliūtis vienoje valstybėje narėje gali būti laikoma administracine nuostata ar praktika, o kitoje – teisėkūros nuostata. Todėl kiekviena valstybė narė turėtų pasirinkti taikyti atitinkamą procedūrą pagal savo teisės sistemą. Kaimyninės valstybės narės savo atitinkamas procedūras turėtų kuo labiau koordinuoti. Jei dėl bylos priimama galutinė pozicija, ta pozicija turėtų būti pranešama iniciatoriui kartu su jos priežastimis;
- (27) šiuo reglamentu valstybėms narėms nenumatoma jokios pareigos tarpvalstybinę kliūtį pašalinti;

- (28) Komisijai turėtų būti pavestos užduotys, susijusios su šio reglamento taikymo stebėseną Sąjungos lygmeniu ir paramos teikimu valstybėms narėms, įskaitant gebėjimų stiprinimą. Komisija visų pirma turėtų remti tarpvalstybinio koordinavimo punktus skatindama tuos koordinavimo punktus keistis patirtimi. Tą paramą taip pat turėtų sudaryti techninė pagalba grindžiamos priemonės, pavyzdžiui, „b-solutions“;
- (29) kad būtų sudarytos sąlygos įrodymais grindžiamam politikos formavimui, Komisija turėtų peržiūrėti šio reglamento įgyvendinimą ir pateikti ataskaitą Europos Parlamentui, Tarybai, Regionų komitetui ir Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui. Siekiant užtikrinti, kad būtų surinkta pakankamai įrodymų apie šio reglamento ir tarpvalstybinio bendradarbiavimo palengvinimo priemonės taikymą, ta ataskaita turėtų būti pateikta praėjus penkeriems metams nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos;
- (30) šiame reglamente paisoma pagrindinių teisių ir laikomasi principų, pripažintų Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje (toliau – Chartija), ir jis neturi neigiamo poveikio jokiai iš tų pagrindinių teisių. Kadangi šiuo reglamentu siekiama šalinti tarpvalstybines kliūtis, juo gali būti puoselėjama teisė naudotis bendrojo ekonominio intereso paslaugomis, kaip išdėstyta Chartijos 36 straipsnyje, ir laisvei užsiimti verslu, kaip išdėstyta Chartijos 16 straipsnyje. Tokių paslaugų įvairovė taip pat gali puoselėti galimybes naudotis sveikatos priežiūros paslaugomis, kaip išdėstyta Chartijos 35 straipsnyje. Žiūrint plačiau, kadangi labai tikėtina, kad tarpvalstybinio bendradarbiavimo palengvinimo priemonė bus naudinga tarpvalstybinėms viešojo transporto paslaugoms, šis reglamentas gali turėti teigiamą poveikį judėjimo ir apsigyvenimo laisvei, kaip išdėstyta Chartijos 45 straipsnyje;

- (31) patirtis rodo, kad valstybės narės ėmėsi individualių, dvišalių ar net daugiašalių iniciatyvų teisinėms tarpvalstybinėms kliūtims šalinti. Vis dėlto tos priemonės yra ne visose valstybėse narėse arba ne prie visų konkrečios valstybės narės sienų. Be to, kadangi šio reglamento tikslų valstybės narės negali deramai pasiekti, o dėl kliūčių tarpvalstybinio pobūdžio tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones;
- (32) pagal Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti. Tarpvalstybinio bendradarbiavimo palengvinimo priemonės naudojimas pagal šį reglamentą kiekvienai valstybei narei yra neprivalomas. Valstybė narė turėtų nuspręsti prie konkrečios sienos su viena ar daugiau kaimyninių valstybių narių pašalinti tarpvalstybines kliūtis naudojantis esamomis priemonėmis, kurias ji sukūrė nacionaliniu lygmeniu arba su viena ar daugiau kaimyninių valstybių narių. Todėl šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina siekiant palengvinti bendradarbiavimą tarpvalstybiniuose regionuose,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I skyrius

Bendrosios nuostatos

1 straipsnis

Dalykas

1. Šiuo reglamentu nustatoma sistema, skirta padėti nustatyti ir šalinti tarpvalstybines kliūtis, trukdančias kurti bet kokią infrastruktūrą, būtiną viešajai ar privačiai tarpvalstybinei veiklai, arba tarpvalstybines viešąsias paslaugas, kurios teikiamos viename ar kitame tarpvalstybiniame regione ir kuriomis skatinama ekonominė, socialinė bei teritorinė sanglauda tame tarpvalstybiniame regione, arba trukdančias joms veikti.
2. 1 dalyje nurodytoje sistemoje numatoma galimybė pradėti procedūrą dėl tarpvalstybinės kliūties valstybėje narėje, kuri nusprendžia įsteigti tarpvalstybinio koordinavimo punktą pagal šį reglamentą.
3. Šiuo reglamentu taip pat nustatomos taisyklės dėl:
 - a) valstybių narių tarpvalstybinio koordinavimo punktų organizavimo ir užduočių ir
 - b) Komisijos koordinavimo užduočių.

2 straipsnis
Taikymo sritis

1. Šis reglamentas taikomas tarpvalstybinėms kliūtims kaimyninių valstybių narių sausumos ar jūrų pasienio regionuose.
2. Šis reglamentas netaikomas tarpvalstybinėms kliūtims pasienio regionuose tarp valstybių narių ir trečiųjų valstybių.
3. Šis reglamentas nedaro poveikio kitiems Sąjungos teisės aktams, ypač tiems, kurie taikomi neteisminiu būdu sprendžiant dėl tarpvalstybinių kliūčių kylančius teisinius klausimus arba teisingam Sąjungos teisės aiškinimui ar įgyvendinimui.

Šis reglamentas taip pat nedaro poveikio socialinės apsaugos ir mokesčių tikslais sukurtiems koordinavimo mechanizmams.

4. Nedarant poveikio atitinkamai Sąjungos ir jos valstybių narių kompetencijai, valstybės narės gali:
 - a) numatyti nacionalinės teisės procedūras tarpvalstybinėms kliūtims šalinti ir
 - b) sudaryti naujus tarptautinius susitarimus ir keisti esamus susitarimus, kuriais tokios procedūros nustatomos.

Valstybės narės taip pat gali kurti *ad hoc* mechanizmus.

3 straipsnis
Terminų apibrėžtys

1. Šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys:
 - 1) tarpvalstybinė sąveika –
 - a) bet kokia viešajai ar privačiai tarpvalstybinei veiklai būtina infrastruktūra, arba
 - b) tarpvalstybinių viešųjų paslaugų kūrimas, veikimas ar teikimas tarpvalstybiniame regione;
 - 2) tarpvalstybinė kliūtis – bet kokia teisės akto ar administracinė nuostata valstybėje narėje arba bet kokia valstybės narės valdžios institucijos taikoma administracinė praktika, kuri gali daryti neigiamą poveikį tarpvalstybinei sąveikai, taigi ir tarpvalstybinio regiono vystymuisi, ir kuria potencialiai negali būti pažeista Sąjungos teisė;
 - 3) kompetentinga institucija – nacionalinio, regioninio ar vietos lygmens įstaiga, turinti įgaliojimus priimti teisiškai privalomus ir vykdytinus aktus valstybėje narėje, kuri įsteigia vieną ar daugiau tarpvalstybinio koordinavimo punktų;
 - 4) tarpvalstybinė byla – dokumentas, kuris buvo parengtas vieno ar kelių iniciatorių ir pateiktas tarpvalstybinio koordinavimo punktui;

- 5) tarpvalstybinė viešoji paslauga – dėl viešojo intereso vykdoma veikla, kuria siekiama teikti paslaugą pasienio regionuose, esančiuose skirtingose vienos ar kelių kaimyninių valstybių narių sienų pusėse, arba spręsti tų regionų bendras problemas ar jų plėtros potencialo klausimą ir kuria skatinama ekonominė, socialinė ir teritorinė sanglauda atitinkamame tarpvalstybiniame regione;
 - 6) iniciatorius –privatus ar viešasis subjektas, dalyvaujantis teikiant, valdant, kuriant tarpvalstybinę viešąją paslaugą ar infrastruktūrą ar užtikrinant jų veikimą pasienyje, kuriam yra įsteigtas bent vienas tarpvalstybinio koordinavimo punktas;
 - 7) atitinkama institucija – institucija, viešosios teisės subjektas arba nuolatinis subjektas valstybėje narėje, neturinčioje tarpvalstybinio koordinavimo punkto, į kurią dėl tarpvalstybinės bylos gali kreiptis kaimyninės valstybės narės tarpvalstybinio koordinavimo punktas.
2. Šiame reglamente nuoroda į „kompetentingą instituciją“ taip pat apima atvejus, kai toje pačioje valstybėje narėje yra daugiau nei viena kompetentinga institucija, kuriai priklauso kompetencija arba su kuria turi būti konsultuojamasi.
 3. Šiame reglamente terminas „tarpvalstybinė kliūtis“ apima vieną ar daugiau tarpvalstybinių kliūčių, susijusių su tarpvalstybine byla.

II skyrius

Tarpvalstybinio koordinavimo punktai ir atitinkamos institucijos

4 straipsnis

Tarpvalstybinio koordinavimo punktų steigimas

1. Valstybės narės, laikydamosi savo institucinės ir teisinės sistemos, gali nacionaliniu ar regioniniu lygmeniu įsteigti vieną ar daugiau tarpvalstybinio koordinavimo punktų pagal 2 bei 3 dalis.

Jei valstybė narė nusprendžia įsteigti vieną ar daugiau tarpvalstybinio koordinavimo punktų tik kai kuriems savo pasienio regionams, ji neprivalo įsteigti tarpvalstybinio koordinavimo punktų kitiems savo pasienio regionams.

Jeigu valstybė narė turi tiek sausumos, tiek jūrų sienas su kita valstybe nare ir nusprendžia įsteigti vieną ar daugiau tarpvalstybinio koordinavimo punktų, nereikalaujama, kad ji įsteigtų tarpvalstybinio koordinavimo punktą savo jūrų sienai su ta kita valstybe nare.

2. Dvi ar daugiau kaimyninių valstybių narių gali nuspręsti įsteigti bendrą tarpvalstybinio koordinavimo punktą, kuriam priklausytų kompetencija dėl vieno ar kelių jų tarpvalstybinių regionų.

3. Jei valstybė narė nusprendžia įsteigti vieną ar daugiau tarpvalstybinio koordinavimo punktų, kiekvienas tarpvalstybinio koordinavimo punktas įsteigiamas:
- a) kaip esamos institucijos, viešosios teisės subjekto arba nuolatinio subjekto dalis, be kita ko, patikintai institucijai, viešosios teisės subjektui arba nuolatiniam subjektui papildomas tarpvalstybinio koordinavimo punkto užduotis, arba
 - b) kaip speciali institucija, viešosios teisės subjektas ar nuolatinis subjektas.
4. Valstybės narės užtikrina, kad per du mėnesius nuo sprendimo, kuriuo įsteigiamas tarpvalstybinio koordinavimo punktas, priėmimo jo kontaktiniai duomenys ir su jo užduotimis susijusi informacija:
- a) būtų pateikti institucijos, viešosios teisės subjekto arba nuolatinio subjekto, įsteigto kaip tarpvalstybinio koordinavimo punktas, interneto svetainėje ir atitinkamos INTERREG A programos interneto svetainėje, nurodytoje Reglamento (ES) 2021/1059 36 straipsnio 2 dalyje; ir
 - b) tuo pačiu metu būtų elektroniniu būdu perduoti Komisijai pagal šio reglamento priedą.

Valstybės narės užtikrina, kad tie kontaktiniai duomenys ir informacija būtų nuolat atnaujinami.

Valstybės narės užtikrina tarpvalstybinio koordinavimo punkto matomumą ir prieinamumą.

5 straipsnis

Pagrindinės tarpvalstybinio koordinavimo punktų užduotys

1. Kiekvienas tarpvalstybinio koordinavimo punktas palaiko ryšius su iniciatoriumi, kaip numatyta 9 ir 10 straipsniuose ir, kai taikytina, 11 ir 12 straipsniuose.

Tarpvalstybinio koordinavimo punktas, kuriam iniciatorius pateikia savo tarpvalstybinę bylą, nepriklausomai nuo to, ar jis yra nacionalinis, regioninis ar bendras, yra vienintelis kontaktinis punktas iniciatoriui, kiek tai susiję su tarpvalstybinės bylos vertinimu pagal III skyrių ir, kai taikytina, IV skyrių.

2. Valstybės narės nusprendžia, ar tarpvalstybinio koordinavimo punktai gali imtis veiksmų dėl tarpvalstybinės bylos savo vardu, ar jie yra atsakingi tik už ryšių palaikymą su iniciatoriumi kompetentingos institucijos vardu pagal šią dalį.
3. Valstybės narės atskirai (4 straipsnio 1 dalyje nurodytu atveju) arba kartu (4 straipsnio 2 dalyje nurodytu atveju) nustato, kaip tarp tarpvalstybinio koordinavimo punkto ir kompetentingos institucijos paskirstomos toliau nurodytos užduotys ir procedūros, nustatytos pagal II ir III skyrius ir, kai taikytina, IV skyrių:
 - a) visų tarpvalstybinių bylų vertinimo vykdymas pagal 9 straipsnį;
 - b) skaidrumo ir galimybės susipažinti su 4 straipsnio 4 dalyje ir priede nurodyta informacija užtikrinimas;

- c) tarpvalstybinių kliūčių, susijusių su jų teritorija, šalinimo sprendimų rengimas ir įgyvendinimas pagal 9 ir 10 straipsnius ir, kai taikytina, 11 ir 12 straipsnius;
- d) ryšių palaikymas su tarpvalstybinio koordinavimo punktu ar punktais arba, jei jų nėra, su atitinkama institucija ar institucijomis kaimyninėje valstybėje narėje ar valstybėse narėse pagal 9 straipsnio 4 dalį;
- e) ryšių palaikymas su Komisija ir parama jai vykdam 13 straipsnyje nurodytas koordinavimo užduotis, visų pirma atnaujinant registrą, kaip nurodyta 13 straipsnio 1 dalies a punkte, bent kartą per metus pateikiant informaciją apie kiekvieną tvarkomą tarpvalstybinę bylą, laikantis priedo.

6 straipsnis

Informacija apie atitinkamą instituciją

1. Jei valstybė narė nėra įsteigusi vieno ar daugiau tarpvalstybinio koordinavimo punktų, ji Komisijai pateikia informaciją apie atitinkamą instituciją pagal 13 straipsnio 2 punktą ir priedą.
2. Šio straipsnio 1 dalis taikoma tik toms valstybėms narėms, kuriose yra sausumos pasienio regionų, kaip nurodyta 2 straipsnio 1 dalyje.

III skyrius

Tarpvalstybinės bylos

7 straipsnis

Tarpvalstybinių bylų rengimas ir teikimas

1. Iniciatorius parengia tarpvalstybinę bylą pagal 8 straipsnį.
2. Iniciatorius pateikia tarpvalstybinę bylą vienos iš valstybių narių, kurių teritorijoje yra geografinė teritorija, susijusi su tariama tarpvalstybine kliūtimi, tarpvalstybinio koordinavimo punktui.
3. Kai tarpvalstybinės bylos dėl tos pačios tarpvalstybinės kliūties pateikiamos dviejose ar daugiau kaimyninių valstybių narių, atitinkami tarpvalstybinio koordinavimo punktai palaiko tarpusavio ryšius, kad nustatytų, kuris iš jų tvarkys tarpvalstybinę bylą. Kiti tarpvalstybinio koordinavimo punktai atitinkamai perduoda savo tarpvalstybines bylas.

8 straipsnis

Tarpvalstybinių bylų turinys

1. Tarpvalstybinėje byloje pateikiami bent šie elementai:
 - a) tarpvalstybinės sąveikos ir jos konteksto aprašymas;

- b) problemos, kylančios dėl tarpvalstybinės kliūties, aprašymas;
 - c) poreikio pašalinti tarpvalstybinę kliūtį priežastis;
 - d) jei yra, neigiamo tarpvalstybinės kliūties poveikio tarpvalstybinio regiono vystymuisi aprašymas;
 - e) atitinkama geografinė teritorija;
 - f) jei žinoma ir aktualu, numatomas su tarpvalstybine kliūtimi susijusios nukrypti leidžiančios nuostatos ar išimties taikymo trukmė arba jai pašalinti reikalingas laikotarpis;
 - g) jei žinoma, informacija apie tai, ar tarpvalstybinė byla dėl tos pačios tariamos tarpvalstybinės kliūties buvo pateikta kitam tarpvalstybinio koordinavimo punktui.
2. Iniciatorius taip pat gali nustatyti tarpvalstybinę kliūtį ir, jei įmanoma, pasiūlyti su ta tarpvalstybine kliūtimi susijusios nukrypti leidžiančios nuostatos ar išimties arba *ad hoc* teisinio sprendimo, skirto tai tarpvalstybinei kliūčiai pašalinti, tekstą.
3. 1 dalies e punkte nurodyta geografinė teritorija apribojama iki minimumo, būtino tam, kad būtų veiksmingai pašalinta tarpvalstybinė kliūtis.

9 straipsnis
Vertinimo etapai

1. Tarpvvalstybinio koordinavimo punktas arba kompetentinga institucija įvertina kiekvieną pagal 7 ir 8 straipsnius pateiktą tarpvalstybinę bylą ir nustato tarpvalstybinę kliūtį, jei tokia yra.
2. Per du mėnesius nuo tarpvalstybinės bylos pateikimo dienos tarpvalstybinio koordinavimo punktas arba kompetentinga institucija gali paprašyti iniciatoriaus paaiškinti tarpvalstybinę bylą arba pateikti konkrečios papildomos informacijos.

Jeigu, atlikus šio straipsnio 1 dalyje ir šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytus vertinimo etapus, tarpvalstybinėje byloje nėra visų pagal 8 straipsnio 1 dalį reikalaujamų elementų, tarpvalstybinio koordinavimo punktas arba kompetentinga institucija gali užbaigti bylą, nurodydamas (-a) to priežastis, ir tarpvalstybinio koordinavimo punktas atitinkamai informuoja iniciatorių.

3. Jeigu, įvertinus tarpvalstybinę bylą, tarpvalstybinio koordinavimo punktas arba kompetentinga institucija padaro išvadą, kad tarpvalstybinės kliūties nėra, tarpvalstybinio koordinavimo punktas arba kompetentinga institucija gali užbaigti bylą, nurodydamas (-a) to priežastis, ir tarpvalstybinio koordinavimo punktas atitinkamai informuoja iniciatorių.

4. Jeigu, įvertinus tarpvalstybinę bylą, tarpvalstybinio koordinavimo punktas arba kompetentinga institucija padaro išvadą, kad tariama tarpvalstybinė kliūtis priklauso kitos valstybės narės kompetencijai, jis (ji) kreipiasi į tos kitos valstybės narės tarpvalstybinio koordinavimo punktą arba, jei tokio nėra, į tos valstybės narės atitinkamą instituciją.
- Jei tas tarpvalstybinio koordinavimo punktas arba atitinkama institucija sutinka, tarpvalstybinio koordinavimo punktas jam (jai) perduoda visą susijusią informaciją ir nedelsdamas apie tai informuoja iniciatorių.
5. Jeigu, įvertinus tarpvalstybinę bylą, tarpvalstybinio koordinavimo punktas arba kompetentinga institucija padaro išvadą, kad tarpvalstybinės kliūties esama, jis (ji) gali kreiptis į kaimyninės valstybės narės ar valstybių narių tarpvalstybinio koordinavimo punktą arba, jei jo nėra, atitinkamą instituciją.
6. Su tarpvalstybine kliūtimi susijusios valstybės narės tarpvalstybinio koordinavimo punktas arba kompetentinga institucija gali veikti vienu iš šių būdų:
- a) kai įmanoma, pasinaudoti galiojančiu dvišaliu arba daugiašaliu, konkrečiam sektoriui skirtu arba daugiasektoriu tarptautiniu susitarimu, kuriame numatytas tokių tarpvalstybinių kliūčių tarp susitarimo šalimis esančių valstybių narių šalinimo mechanizmas;
 - b) kai taikytina, pasinaudoti kitomis procedūromis, taikomomis pagal atitinkamos valstybės narės įstatymus;

- c) sukurti *ad hoc* mechanizmus;
- d) atskirai arba, jei reikia ir susitarta, kartu su kaimynine valstybe nare taikyti IV skyriuje nustatytą tarpvalstybinio bendradarbiavimo palengvinimo priemonę;
- e) pasirinkti nešalinti kliūtis ir užbaigti bylą.

Pagal a punktą tarpvalstybinės kliūtis šalinimas įskaitant tokius elementus kaip susiję subjektai ir tvarka, kurios reikia laikytis, visų pirma palaikant ryšius ir bendradarbiaujant su kaimynine valstybe nare, reglamentuojami išimtinai to susitarimo nuostatomis.

10 straipsnis

Iniciatoriui teiktina informacija

1. Tarpvalstybinio koordinavimo punktas per nacionalinėje teisėje numatytą standartinį atsakymo į lygiavertį prašymą terminą raštu informuoja iniciatorių apie pagal 9 straipsnį atliktus vertinimo etapus.
2. Jei nacionalinėje teisėje toks terminas nenumatytas, taikomi šie terminai:
 - a) trys mėnesiai nuo tos dienos, kai tarpvalstybinio koordinavimo punktas gavo tarpvalstybinę bylą 9 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje nurodytiems vertinimo etapams atlikti;

- b) šeši mėnesiai nuo tos dienos, kai tarpvalstybinio koordinavimo punktas gavo tarpvalstybinę bylą 9 straipsnio 3, 4, 5 ir 6 dalyse nurodytiems vertinimo etapams atlikti.

3. Pagal 1 dalį pateiktinoje informacijoje nurodoma:

- a) atlikti vertinimo etapai, jų priežastys ir, jei turima, padarytos išvados, ir
- b) kokiomis teisių gynimo priemonėmis pagal nacionalinę teisę iniciatorius gali pasinaudoti šių vertinimo etapų atžvilgiu.

Teisių gynimas apima tik patikrinimą, ar laikytasi šiame reglamente nurodytų procesinių teisių.

4. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytas terminas gali būti pratęstas pagal panašioms procedūroms taikomas nacionalines taisykles. Jei tokių nacionalinių taisyklių nėra, šio straipsnio 2 dalyje nustatyti terminai gali būti pratęsti ne daugiau kaip trimis mėnesiais, jei tarpvalstybinio koordinavimo punktas arba kompetentinga institucija padaro išvadą, kad reikia daugiau laiko teisinei analizei ar konsultacijoms valstybėje narėje arba koordinavimui su kaimynine valstybe nare pagal 9 straipsnio 1 dalį.

IV skyrius

Tarpvalstybinio bendradarbiavimo palengvinimo priemonė

11 straipsnis

Procedūra

1. Jei tarpvalstybinio koordinavimo punktas arba kompetentinga institucija nusprendžia taikyti tarpvalstybinio bendradarbiavimo palengvinimo priemonę, taikoma šiame straipsnyje numatyta procedūra.
2. Jei tarpvalstybinio koordinavimo punktas arba kompetentinga institucija padaro išvadą, kad esama tarpvalstybinės kliūties, jis (ji) informuoja iniciatorių apie:
 - a) nustatytą tarpvalstybinę kliūtį;
 - b) tolesnius veiksmus, kuriuos atlikus tarpvalstybinė kliūtis pašalinama arba nepašalinama, ir, jei aktualu, apie tai, kuri iš procedūrų pagal 4 ir 5 dalis taikoma.
3. Įvertinus tarpvalstybinę bylą ir nustačius tarpvalstybinę kliūtį, tarpvalstybinio koordinavimo punktas pasidalija svarbia informacija apie tą tarpvalstybinę kliūtį su kaimyninės valstybės narės tarpvalstybinio koordinavimo punktu arba, jei tokio punkto nėra, jos atitinkama institucija. Tarpvalstybinio koordinavimo punktai stengiasi išvengti lygiagrečių procedūrų, susijusių su ta pačia tarpvalstybine kliūtimi.

4. Jei tarpvalstybinę kliūtį sudaro administracinė nuostata arba praktika ir tarpvalstybinio koordinavimo punktas arba kompetentinga institucija mano, kad norint pašalinti kliūtį teisės akto nuostatos keisti nereikėtų, tarpvalstybinio koordinavimo punktas arba kompetentinga institucija kreipiasi į kompetentingą instituciją, atsakingą už tą administracinę nuostatą arba praktiką, kad patikrintų, ar tos administracinės nuostatos dalinio pakeitimo arba praktikos pakeitimo pakaktų tarpvalstybinei kliūčiai pašalinti ir ar ta institucija būtų pasirengusi tą nuostatą ar praktiką atitinkamai pakeisti ar iš dalies pakeisti.

Iniciatorius raštu informuojamas per aštuonis mėnesius nuo tarpvalstybinės bylos pateikimo pagal 7 straipsnį dienos.

5. Jei tarpvalstybinę kliūtį sudaro teisės akto nuostata, tarpvalstybinio koordinavimo punktas arba kompetentinga institucija kreipiasi į kompetentingą instituciją, atsakingą už tą teisės akto nuostatą, kad patikrintų, ar dalinis pakeitimas, pavyzdžiui, nukrypti nuo taikytinos teisės akto nuostatos leidžianti nuostata arba tos taikytinos teisės akto nuostatos išimtis, sudarytų sąlygas pašalinti tarpvalstybinę kliūtį ir ar kompetentinga institucija būtų pasirengusi imtis būtinų veiksmų, kad būtų pradėta teisėkūros procedūra tokiam daliniam pakeitimui padaryti pagal atitinkamos valstybės narės institucinę ir teisinę sistemą.

Iniciatorius raštu informuojamas per aštuonis mėnesius nuo tarpvalstybinės bylos pateikimo pagal 7 straipsnį dienos.

6. Jei tarpvalstybinės bylos dėl tos pačios tarpvalstybinės kliūtis buvo pateiktos tarpvalstybinio koordinavimo punktam dviejose ar daugiau kaimyninių valstybių narių, kiekvienas iš tų tarpvalstybinio koordinavimo punktų nusprendžia, ar procedūra pagal 4 arba 5 dalį taikoma jų atitinkamoje valstybėje narėje, ir palaiko tarpusavio ryšius.
7. Jei tarpvalstybinio koordinavimo punktas negali pateikti atsakymo iniciatoriui per 4 dalies antroje pastraipoje arba 5 dalies antroje pastraipoje nustatytą aštuonių mėnesių laikotarpį dėl to, kad atliekama teisinė analizė, vyksta konsultacijos jo valstybėje narėje ar koordinuojami veiksmai su kaimynine valstybe nare, arba jei kaimyninės valstybės narės kompetentinga ar atitinkama institucija iš dalies pakeičia administracinę nuostatą arba pakeičia praktiką, arba pradeda teisėkūros procedūrą, iniciatorius raštu informuojamas apie atsakymo vėlavimo priežastį ir jo pateikimo laiką.

12 straipsnis

Galutiniai veiksmai

1. Tarpvalstybinio koordinavimo punktas, remdamasis pagal 9 straipsnį savo atliktu vertinimu ir vadovaudamasis pagal 11 straipsnio 3 dalį gauta informacija, raštu informuoja iniciatorių apie procedūros rezultatą, t. y. apie:
 - a) bet kurios procedūros, atliktos pagal 11 straipsnio 4 dalį, rezultatą, įskaitant, kai aktualu, bet kurios administracinės nuostatos dalinį pakeitimą arba praktikos pakeitimą;

- b) procedūros pagal 11 straipsnio 5 dalį rezultatą, įskaitant, kai aktualu, teisėkūros procedūros pradėjimą arba bet kurios teisės akto nuostatos dalinį pakeitimą;
- c) tai, kad tarpvalstybinė kliūtis nebus šalinama;
- d) bet kurios pagal a, b arba c punktą priimtose pozicijos priežastis;
- e) teisių gynimo pagal nacionalinę teisę terminą, jei toks terminas yra nustatytas.

Taikant e punktą, jei pagal nacionalinę teisę tokio termino nėra nustatyta, iniciatoriui suteikiamas šešių mėnesių laikotarpis kreiptis dėl teisių gynimo.

Teisių gynimas apima tik patikrinimą, ar laikytasi procesinių teisių pagal šį reglamentą.

2. Jei tarpvalstybinio koordinavimo punktas arba kompetentinga institucija nusprendžia pašalinti tarpvalstybinę kliūtį taikydamas (-a) 11 straipsnio 5 dalyje nustatytą procedūrą, jis (ji):

- a) informuoja kaimyninės valstybės narės tarpvalstybinio koordinavimo punktą;
- b) informuoja iniciatorių apie svarbiausius veiksmus, susijusius su teisės akto nuostatos daliniu pakeitimu, įskaitant, kai aktualu, veiksmus, susijusius su teisėkūros procedūra, pradėta siekiant iš dalies pakeisti atitinkamą teisės akto nuostatą, kad tarpvalstybinė kliūtis būtų pašalinta, arba su galutiniu sprendimu, kuriuo ta procedūra nutraukiama.

Tarpvalstybinio koordinavimo punktas taip pat informuoja iniciatorių, jei kaimyninės valstybės narės kompetentinga institucija pradėjo teisėkūros procedūrą teisės akto nuostatai iš dalies pakeisti.

3. Jei atitinkama valstybė narė ir kaimyninė valstybė narė padaro išvadą, kad kiekviena iš jų yra pasirengusi pradėti teisėkūros procedūrą savo atitinkamai teisės akto nuostatai iš dalies pakeisti arba pasirengusi iš dalies pakeisti savo atitinkamą administracinę nuostatą ar pakeisti savo atitinkamą praktiką, jos tai daro glaudžiai koordinuodamos veiksmus pagal savo atitinkamas institucines ir teisinės sistemas. Toks koordinavimas gali apimti procedūrų vykdymo laiką ir, kai aktualu, dėl jo gali būti įsteigtas jungtinis komitetas, kurį sudarytų kompetentingų institucijų ir tarpvalstybinio koordinavimo punktų atstovai.

V skyrius

Baigiamosios nuostatos

13 straipsnis

Komisijos koordinavimo užduotys

1. Komisija vykdo šias koordinavimo užduotis:
 - a) sukuria ir tvarko bendrą Sąjungos viešą tarpvalstybinių bylų registrą;
 - b) palaiko ryšius su tarpvalstybinio koordinavimo punktais;

- c) remia institucinių gebėjimų, būtinų siekiant veiksmingai įgyvendinti šį reglamentą, stiprinimą valstybėse narėse;
- d) skatina valstybės nares, visų pirma tarpvalstybinio koordinavimo punktus, tarpusavyje keistis patirtimi;
- e) skelbia ir nuolat atnaujina visų nacionalinių ir regioninių tarpvalstybinio koordinavimo punktų sąrašą.

2. Valstybės narės remia šio straipsnio 1 dalies d punkte nurodytas Komisijos koordinavimo užduotis arba laikydamosi 5 straipsnio 3 dalies e punkto. arba kasmet teikdamos informaciją pagal priedą.

Šios dalies pirma pastraipa taikoma tik toms valstybėms narėms, kuriose yra sausumos pasienio regionų, kaip nurodyta 2 straipsnio 1 dalyje.

14 straipsnis

Stebėsena ir ataskaitų teikimas

Ne vėliau kaip ... [60 mėnesių nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos] Komisija peržiūri šio reglamento įgyvendinimą ir pateikia ataskaitą Europos Parlamentui, Tarybai, Regionų komitetui ir Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui.

15 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre

Europos Parlamento vardu

Pirmininkė

Tarybos vardu

Pirmininkas

PRIEDAS

VALSTYBIŲ NARIŲ IR KOMISIJOS ELEKTRONINIS KEITIMASIS DUOMENIMIS

Pagal šį priedą prašoma informacija turi būti pateikta viena iš oficialiųjų Sąjungos institucijų kalbų.

1 skirsnis

Valstybių narių, kuriose yra tarpvalstybinio koordinavimo punktų, teikiama informacija

1. Tarpvalstybinio koordinavimo punktų sąrašas

Šioje lentelėje valstybių narių pateikta informacija apie kiekvieną tarpvalstybinio koordinavimo punktą įtraukiama į Komisijos internete skelbiamą tarpvalstybinio koordinavimo punktų sąrašą.

Tarpvalstybinio koordinavimo punkto pavadinimas	Tarpvalstybinio koordinavimo punkto kodas	Pašto adresas	Tinklalapio adresas ¹	Telefono numeris	Geografinė aprėptis ²	Paskyrimo / įsteigimo data	Teisinė nuoroda į paskyrimą / įsteigimą	Pagrindinės užduotys ³

Pagrindas: 4 straipsnio 4 dalis ir 13 straipsnio 1 dalies e punktas.

¹ Pagal 5 straipsnio 3 dalies e punktą.

² Turi būti nurodoma bendro tarpvalstybinio koordinavimo punkto, įsteigto pagal 4 straipsnio 2 dalį, atveju.

³ Pagal 5 straipsnio 1 ir 2 dalis.

2. Tarpvalstybinio koordinavimo punktų kontaktiniai duomenys

Šioje lentelėje valstybių narių pateikta informacija apie kiekvieną tarpvalstybinio koordinavimo punktą sudaro sąlygas Komisijai vykdyti koordinavimo, gebėjimų stiprinimo ir dalijimosi žiniomis užduotis. Ši informacija viešai neskelbiama.

Kontaktinis asmuo	Pareigos	El. pašto adresas	Telefono numeris

Pagrindas: 4 straipsnio 4 dalis.

3. Bendram Sąjungos viešam tarpvalstybinių bylų registrui skirta informacija

Šioje lentelėje tarpvalstybinio koordinavimo punktų arba kompetentingų institucijų pateikta informacija apie kiekvieną tarpvalstybinę bylą įtraukiama į Komisijos internete skelbiamą bendrą Sąjungos viešą tarpvalstybinių bylų registrą. Ši informacija sudaro sąlygas Komisijai vykdyti koordinavimo, gebėjimų stiprinimo ir dalijimosi žiniomis užduotis.

Bylos kodas	
Bylos pavadinimas	[200] ⁴
Data, kurią tarpvalstybinio koordinavimo punktas priėmė bylą	
Informacijos pateikimo Komisijai datos	a) pirmasis pateikimas; b) tolesni pateikimai.
Kliūties aprašymas	[5 000]
Iniciatoriaus pavadinimas	
Kliūties geografinė teritorija ⁵	

⁴ Laužtiniuose skliaustuose nurodytas skaičius reiškia maksimalų ženklų skaičių be tarpų.

⁵ Teritorinio (-ių) vieneto (-ų), su kuriuo (-iais) yra susijusi tarpvalstybinė kliūtis, NUTS 3 kodai. Jei kliūtis yra susijusi tik su vieno ar daugiau teritorinių vienetų dalimi, NUTS 3 kodus galima pakeisti tų dalių LAU kodais.

Bylos padėtis	<i>1 – dar neįvertinta; 2 – laukiama, kol iniciatorius pateiks daugiau informacijos⁶, arba byla uždaryta dėl to, kad iniciatorius nepateikė pakankamai informacijos⁷; 3 – nenustatyta jokių kliūčių arba kliūtys nepatenka į šio reglamento taikymo sritį; 4 – byla uždaryta dėl to, kad dubliuojasi⁸; 5 – įvertinta, tačiau sprendimas dėl tolesnių veiksmų dar nepriimtas; 6 – byla perduota kitam tarpvalstybinio koordinavimo punktui arba atitinkamai institucijai⁹; 7 – turi būti aktyvuotas procesas ieškant galimo sprendimo pagal tarpvalstybinio bendradarbiavimo palengvinimo priemonę; 8 – turi būti aktyvuotas procesas ieškant galimo sprendimo pagal kitą priemonę¹⁰; 9 – kliūtis (iš dalies arba visiškai) pašalinta¹¹; 10 – sprendimas kliūtis nešalinti.</i>
Byla paskutinį kartą pakeista (data)	
Tolesnės veiklos aprašymas	<i>[5 000], jei taikytina</i>
Teisinė nuoroda į įgyvendintą sprendimą ¹²	<i>jei taikytina</i>
Bylos tinklalapis	<i>Jeį taikytina</i>
Leidiniai byloje	<i>Jeį taikytina</i>

Pagrindas: 5 straipsnio 3 dalies e punktas ir 13 straipsnio 1 dalies a punktas.

⁶ Pagal 9 straipsnio 2 dalį.

⁷ Pagal 9 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą.

⁸ Jei taikytina, panašių bylų atveju nurodykite dar neužbaigtos bylos kodą.

⁹ Jei taikytina, panašių bylų atveju nurodykite dar neužbaigtos bylos kodą.

¹⁰ Jei taikytina, nurodykite priemonės, numatytos arba naudojamos pagal 9 straipsnio 6 dalies a, b ir c punktus, pobūdį.

¹¹ Jei taikytina, nurodykite, ar kliūtis pašalinta iš dalies, ar visiškai.

¹² Jei taikytina, nuoroda į teisinį ar administracinį aktą, kuriuo įgyvendintas sprendimas (net jei jis yra dalinis).

4. Iniciatorių kontaktiniai duomenys

Šioje lentelėje valstybių narių teikiama informacija apie kiekvieną tarpvalstybinę bylą yra neprivaloma. Ji sudaro sąlygas Komisijai vykdyti gebėjimų stiprinimo ir dalijimosi žiniomis užduotis. Ši informacija tvarkoma tik su sąlyga, kad asmuo savo noru duoda aiškų sutikimą, ir negali būti skelbiama viešai.

Iniciatoriaus kontaktinis asmuo	Pareigos	El. pašto adresas

Pagrindas: 5 straipsnio 3 dalies e punktas ir 13 straipsnio 1 dalies a punktas.

2 skirsnis

Valstybių narių, kuriose nėra tarpvalstybinio koordinavimo punktų, teikiama informacija

1. Atitinkamų institucijų sąrašas

Šioje lentelėje valstybių narių pateikta informacija apie kiekvieną atitinkamą instituciją įtraukiama į Komisijos internete skelbiamą atitinkamų institucijų sąrašą.

Atitinkamos institucijos pavadinimas	Pašto adresas	Telefono numeris

Pagrindas: 6 straipsnio 1 dalis.

2. Valstybių narių, kuriose nėra tarpvalstybinio koordinavimo punktų, kasmet ne vėliau kaip gruodžio 31 d. pateikiama informacija

Pagrindinių veiksmų, kurių imtasi per praėjusius metus atsižvelgiant į vieno ar daugiau tarpvalstybinio koordinavimo punktų pateiktą informaciją apie nustatytas tarpvalstybines kliūtis, santrauka, įskaitant informaciją apie veiksmus, kurių imtasi siekiant jas pašalinti, ir visą kitą susijusią informaciją.	[8 000] ¹³
--	-----------------------

Pagrindas: 13 straipsnio 1 dalies a punktas.

¹³ Laužtiniuose skliaustuose nurodytas skaičius reiškia maksimalų ženklų skaičių be tarpų.